

Літературно-мистецька сторінка

ДУША ЖІНОЧА

Лідія ЛАПКА

УКРАЇНІ

Краю милий, краю рідний,
краю солов'їний,
Краю щирий, краю гідний,
моя Україно!

Тут живемо, тут радієм,
тут пісні співаєм.
Тут ми творим, тут працюєм,
тут ми і кохаєм.

Завжди гідно, завжди з миром
ми гостей стрічаєм.
Коли треба — завжди щедро
всім допомагаєм.

Щоб надалі, у майбутнім
всі були багаті,
Щоб не знали зла-недолі
в жодній нашій хаті.

Кожна мати, кожен батько
зичать щастя щиро
Своїм дітям-українцям,
жити добре, в мирі.

ПІСТ СОЛДАТУ

Напиши листа солдату.
Чуєш, друже, напиши,
Може, сину, може, брату.
Все, що вдома, розкажи.

Україну він боронить
Від страшного москаля.
Схід і Захід разом будуть,
Бо українська це земля.

Катерина ГЕРАСИМЮК

* * *

Україно, мила ненько,
Рідна аж до болю.
Рута, м'ята, чорнобривці...
Пишаюсь тобою.
Ніде в світі не знайти
Ріднішої мови,
Линуть звуки мелодійні,
Наче кольорові.
Ніхто в світі не співає
Легібно ніжнішої
Коліскової дитині,
Милої української.
Ніде в світі не побачиш
Одягу гарнішого,
Ніж українського народу,
Від усіх ріднішого.
Розум наших українців
Світлий і глибокий.
Примножує славу неньці
Від року до року.
В цілм світі нема краще
Нашого народу,
Що шанує свою мову,
Пісню і свободу.

* * *

Україна моя мила —
Це поля, степи і води,
Не знайти ніде у світі
Кращої природи.
Україна наша рідна —
З заходу до сходу,
Нехай лине вільна пісня
Вільного народу.

Ганна КАЛЕНИК

УКРАЇНІ

Не лишай свою землю саму,
Бо в ній смуток і відчай панує.
Я руками своїми тебе обійму,
Я віршами тебе пошаную!

Ти достукайся до душ, не барись,
Хай вогнем золотистим засяють,
Ти українською піснею їм обізьвись,
Я молю, я тебе закликаю!

В барабани удар, хай несеться цей шум
Над просторами зламаних вулиць,
В світі давніх балад і козацьких тих дум,
Щоб думки наші різні почувлись...

Україно! Прости за слова,
Що говорю не серцем, а ділом,
Піднеси цей мій спів над юрбою левад,
Над лісами та ще й вододілом.

Україно! Я хочу, щоб ти
Розцвіла, як калина у лузі!
Ти за наші слова і поступки прости,
Всі ми не вороги, всі ми друзі...

Нас ще доля, повір, не скорила,
Ми стаємо сильніші за всіх!
Ти віддай, прошу, ангелам крила,
Вони й так ще горять за наш гріх....

* * *

Кривавий Схід... Криваве сонце, небо...
Криваві дні, години і хвилини...
Нам вже не треба смерті, ні, не треба!
Ми не повернем тих, хто вже загинув!

Ми вірим, що зійде вже мирне сонце,
Заглушить стогін зірваних полів...
Та скільки зараз наших оборонців
Навік лежать поховані в землі...

А он юнак не ступить вже на ногу...
Ії нема... Він не один такий...
Чи сам він обирав таку дорогу?
Чи сам ступив на шлях війни важкий?

А хто віддасть любов всю матерям?
Хто висушить від сліз змарнілі очі,
Що з болем кажуть: «Син мій там...
Воює... я ж молюсь щоночі...».

Для чого нам та проклята війна?
Чому так забарилась Божа кара?
Вони усі заплачуть ще сповна —
Оті агресори, тирани, ті нездари,

Що продають себе без докорів сумління,
Вони відчують на собі наш гнів!
Ми їх здолаєм — треба лиш терпіння,
Загаснуть проблiski ворожих тих вогнів!

Ми сильні, вільні й нездоланні люди,
Ми піднімем з руїн нашу державу!
На цілий світ ще довго чути буде:
«На всі віки усім ГЕРОЯМ СЛАВА!»

Людмила БЕЗДОЩУК

Шукати важко риму в жмені слів,
Так само, як і мрії в попелищі.
В душі лишила осінь смутку слід.
А до зими все ближче, ближче, ближче...
Чому ця осінь так мені щемить?
Спитайте в неї. Справді, я не знаю.
Шукаю рими, мрії... День, як мить,
Осінім смутком сповнений до краю.

А час підкрався до зими.
Чи то вона ішла навпроти...
Знов чистий лист. Ніхто не проти!
Та стільки ще не встигли ми...
А час женеться, як від зла,
І сонця так давно немає.
Та хтось і досі ще чекає
Найважливіших слів тепла.

Весь день сніжить. Біліє де-не-де.
Ловлю сніжинки зоряно-пухнасті,
Бреду, куди дорога заведе,
Зі світом у контексті, не в контрасті.
Шкода наскрізь промоклого пальта,
Сльота пролазить за підшви стерті...
Важливо знати, де твоя мета
В життєвій заметілі-круговерті.

ДУМКИ ПРО ЧАС І... НАС

Нам вкročили скибку часу —
Ми її ковтаєм ласо.
А смаку не відчуваєм:
Пожувати забуваєм...

Живемо в королівстві власних тіней.
Життя малюєм сірим самотійно,
Руйнуєм світ, але будуєм стіни.
...І так — постійно.

Нас час шліфує — змінюємось ми,
Та попри все (що б там не говорили!)
Усе ще називаємось людьми.
...Хоч часом гірші кам'яної брили.

Піском крізь пальці пересипле час.
Життя, як мить — один короткий подих.
Живем, живем, по білім світі ходимо,
Всміхаємось і сердимось.
Та — р-раз!.. —
І ні для кого то не таємниця.
...Життя б не розміняти на дрібниці.

Життя іде приблизно якимось так:
За роком рік, а там ріка із років,
У когось глибша, в когось неширока.
Що день — то в річку кинутий п'ятак.
Не зробиш зараз, завтра — неодмінно.
Хай набрида годинник на стіні.
Подумаєш, ну хто рахує дні?
...Можливо, ті, кому й хвилина цінна.

ЕПІЛОГ

Ти краще мовчи про печаль,
Про болі, невдачі і смуток,
Бо світу не зміниш. «Прощай» —
Це ліки, щоб легше забути.
Усе ще прийде, що твоє.
...А серце болить — значить, є.

Оксана УШИНСЬКА

ВІРА У МАЙБУТТЯ

Кожен день і кожен ранок
Люди вірять в добрий час.
Рідна мати й рідний батько
Завжди моляться за нас.

За щасливу нашу долю,
Яка в Неба у руках,
І за рідну Україну,
Що єдина у віках.

Наші хлопці всі готові
Захищати край батьків.
А дівчата із любов'ю
Все чекають юнаків.

І ніколи вже, повірте,
Не зламатись усім нам,
Доки вільна, доки сильна
Українська сторона.

Хай же сонце гарно гріє,
У блакитних небесах,
І майбутнє, і надію
Нам підтримує краса.

Хай здоровими у тебе
Будуть діточки малі.
Хай же буде мирним небо
На святій моїй землі!

Чи тобі солдате, чуєш,
Є поїсти, відпочити?
Чи під «градами» ночуєш?
Молиш Бога: «Жити, жити!»

Захисник мій, що й сказати:
Україні ти служи!
Горде імення — ви солдати,
України ви мужи!

Внучка просить запитати,
Скільки ран ти маєш, друже,
Де вночі лягаєш спати,
Чи за рідним домом тужиш?

Може, котик біля тебе
Захищає Україну...
Я приїду, коли треба —
Боронити Батьківщину.

Прошу в Бога я здоров'я,
Зичу щастя, миру, сили.
Щоби ангели солдат
Від вогню й біди хранили.

Земле рідна і багата!
На полях волошки сині...
Честь і слава вам, солдати!
Слава рідній Україні!